

Sygn. akt V GC 256/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

P. C. (nr NIP (...))

Przeciwko

(...) S.A. (...) w W. (nr KRS (...))

o zapłatę 7.455,51 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 7.455,51 zł (siedem tysięcy czterysta pięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 01.12.2013 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;
2. ustala, że koszty postępowania w całości obciążają pozwanego pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powód P. C., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) P. C., w pozwie skierowanym przeciwko (...) SPÓŁKA AKCYJNA (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 7455,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01.12.2013 r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że w dniu 07.08.2013 r., stanowiący własność (...) Sp. z o.o. w W. i użytkowny przez powoda, w ramach umowy leasingu nr (...), pojazd marki (...) o nr rej. (...), uległ uszkodzeniu. Pojazd był ubezpieczony u pozwanego w ramach polisy autocasco nr (...). Po dokonaniu zgłoszenia szkody powód udał się do warsztatu, celem dokonania naprawy pojazdu. W dniu 02.09.2013 r. do warsztatu przybył przedstawiciel pozwanego, który przeprowadził oględziny pojazdu. Została wówczas sporządzona ekspertyza techniczna. Warsztat sporządził wycenę kosztów naprawy. Kosztorys został zatwierdzony przez ubezpieczyciela. Na żądanie pozwanego powód przedstawił mu, we wrześniu 2013 r., dyspozycję leasingodawcy, upoważniającą powoda do wszelkich czynności związanych ze szkodą w pojeździe oraz do odbioru odszkodowania. Po dokonaniu naprawy pojazd zgłoszono pozwanemu do oględzin. Za wykonaną naprawę warsztat wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 25.10.2013 r. na kwotę

15375,00 zł brutto (12500,00 zł netto). Powód zapłacił za naprawę, a następnie zwrócił się do pozwanej o wypłatę odszkodowania. Pozwany, pomimo zawiadomienia o dokonaniu naprawy pojazdu, przeprowadził oględziny dopiero po około 3 miesiącach. W wyniku przeprowadzonych oględzin stwierdzono, że nie dokonano naprawy wszystkich uszkodzonych uprzednio elementów pojazdu. Powód podniósł, że w tym okresie pojazd był użytkowany przez niego, w wyniku czego w pojeździe powstały kolejne, nowe uszkodzenia. W piśmie z dnia 31.01.2014 r. pozwany zażądał przedłożenia faktur źródłowych na zakup części z sieci dealerskiej. Jednakże powód dysponował jedynie fakturą wystawioną przez warsztat, w którym wykonano naprawę. Faktura ta została przedstawiona pozwanemu. Natomiast innym dokumentem powód nie dysponował. W piśmie z dnia 26.02.2015 r. powód otrzymał informację o przyznaniu odszkodowania w wysokości 5044,49 zł netto, która to kwota została przelana na rachunek powoda w dniu 27.02.2015 r. Pismem z dnia 12.02.2016 r. powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7455,51 zł.

W odpowiedzi na pozew (...) SPÓŁKA AKCYJNA (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował przede wszystkim wyliczenie wysokości roszczeń powoda oraz jego twierdzenia dotyczące kosztów naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...), w związku ze zdarzeniem z dnia 07.08.2013 r. Pozwany zakwestionował również fakturę mającą potwierdzać przeprowadzoną naprawę, gdyż nie odpowiada ona rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu, a ponadto dotyczy również uszkodzeń nie mających związku ze zdarzeniem z dnia 07.08.2013 r. i nie pozwala na ustalenie rzeczywistej naprawy przeprowadzonej na zlecenie powoda. Ponadto pozwany zakwestionował legitymację procesową czynną powoda do występowania w niniejszej sprawie, co do całości odszkodowania. Pozwany wskazał również, iż rzeczoznawca pozwanego skontaktował się z powodem w dniu 31.10.2013 r., w celu umówienia się na oględziny. Z uwagi na trzykrotne przekładanie terminów oględzin przez powoda, odbyły się one ostatecznie w dniu 28.11.2013 r. W wyniku oględzin stwierdzono, że naprawa nie została wykonana zgodnie z przedstawionym kosztorysem.

Pełnomocnik strony powodowej na rozprawie w dniu 28.06.2016 r. złożył do akt sprawy umowę leasingu nr (...) PL oraz cesję wierzytelności stanowiącej przedmiot żądania pozwu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami. W dniu 07.08.2013 r. uszkodzeniu uległ samochód marki B. (...) o nr rej. (...), będący własnością (...) Sp. z o.o. w W.. Samochód ten był użytkowany w ramach umowy leasingu nr (...) przez P. C..

(bezsporne)

(...) Sp. z o.o. w W. posiadał ubezpieczenie autocasco (certyfikat nr (...)) pojazdu u pozwanego. Ubezpieczyciel w ramach ubezpieczenia Auto Casco udzielił ochrony na okres od 01.02.2013 r. do dnia 31.01.2014 r. Suma ubezpieczenia wynosiła 202845,53 zł.

(dowód: potwierdzenie zawarcia umów ubezpieczeń – k. 41, wnioski o ubezpieczenie – k. 42)

P. C. dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi bezpośrednio po zdarzeniu. Po dokonaniu zgłoszenia powód udał się do warsztatu prowadzonego przez D. M. w celu naprawy uszkodzonego pojazdu.

(bezsporne)

W dniu 19.08.2013 r. przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu marki (...) o nr rej. (...), sporządził dokumentację fotograficzną powstałych w dniu 07.08.2013 r. uszkodzeń oraz dokonał oceny uszkodzeń, co zostało zawarte w dokumencie „OCENA TECHNICZNA (...)” z dnia 19.08.2013 r. Podczas oględzin stan licznika przebiegu pojazdu wynosił 100137 km.

(dowód: ocena techniczna nr (...) – akta szkody na CD – k. 53, dokumentacja fotograficzna - akta szkody na CD – k. 53, zeznania świadka D. M.)

Pismami z dnia 21.08.2013 r. oraz z dnia 04.09.2013 r. pozwany poinformował powoda o procesie likwidacji szkody i zwrócił się z prośbą o przesłanie dyspozycji wypłaty z leasingu.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 21.08.2013 r. – akta szkody na CD – k. 53, pismo pozwanego z dnia 04.09.2013 r. – k. 31, akta szkody na CD – k. 53)

W dniu 02.09.2013 r. przedstawiciel pozwanego, z uwagi na ujawnienie dodatkowych uszkodzeń pojazdu, dokonał powtórnych jego oględzin, co zostało zawarte w dokumencie „OCENA TECHNICZNA (...)” z dnia 02.09.2013 r. W w/w dokumencie zostały ujęte elementy pojazdu podlegające wymianie/naprawie, które nie zostały uwzględnione przy pierwszych oględzinach.

(dowód: ocena techniczna nr (...) z dnia 02.09.2013 r. – k. 33-34, akta szkody na CD – k. 53)

Pismem z dnia 09.09.2013 r. (...) Sp. z o.o. w W. upoważniło powoda do odbioru odszkodowania z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz podjęcia wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody, w tym składania dokumentów i zasięgania informacji. Powód w/w upoważnienie przedstawił pozwanemu.

(dowód: upoważnienie do odbioru odszkodowania – k. 30, wiadomość e-mail z dnia 09.09.2013 r. – k. 29)

W dniu 20.09.2013 r. w przedsiębiorstwie (...), (...) ul. (...), sporządzono w systemie (...) kalkulację kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu po szkodzie z dnia 07.08.2013 r., określając wartość naprawy na kwotę 16986,74 zł brutto (13810,36 zł netto). Powyższa kalkulacja została następnie, w dniu 23.09.2013 r., zweryfikowana przez pozwanego, w wyniku czego łączny koszt naprawy został określony na kwotę 16469,44 zł brutto (13389,79 zł netto).

(dowód: kalkulacja z dnia 20.09.2013 r. – k. 35-40, akta szkody na CD – k. 53)

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) został naprawiony w warsztacie D. M., zgodnie z dokonaną wcześniej ekspertyzą. Po naprawie pojazd zgłoszono pozwanemu do oględzin. Za wykonaną usługę D. M. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 25.10.2013 r., na kwotę 15375,00 zł brutto (12500,00 zł netto). W/w faktura została zapłacona przez powoda. Po dokonaniu zapłaty powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę odszkodowania, przedstawiając ubezpieczycielowi w/w fakturę VAT.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 25.10.2013 r. – k. 25, zeznania świadka D. M.)

Pismem z dnia 31.10.2013 r., zatytułowanym „dyspozycja wypłaty”, powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę odszkodowania na wskazany przez niego nr rachunku bankowego.

(dowód: pismo „dyspozycja wypłaty” z dnia 31.10.2013 r. – k. 24)

W dniu 28.11.2013 r. przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu. W tym dniu stan licznika przebiegu pojazdu wynosił 115609 km.

(dowód: dokumentacja fotograficzna – akta szkody CD – k. 53)

Pismem z dnia 22.09.2014 r. powód zwrócił się do pozwanego z pytaniem dlaczego nie zostało mu wypłacone odszkodowanie za naprawę przedmiotowego pojazdu. Jednocześnie powód podniósł, że oględziny samochodu zostały dokonane przez przedstawiciela ubezpieczyciela dopiero po upływie 3 miesięcy od naprawy pojazdu. P. C. zwrócił się z prośbą o wypłacenie odszkodowania.

(dowód: pismo powoda z dnia 22.09.2014 r. – k. 21)

Pozwany w dniu 24.02.2015 r. sporządził w systemie do kosztorysowania napraw pojazdów(...)kolejny kosztorys nr (...), po szkodzie z dnia 07.08.2013 r., w którym koszt naprawy oszacowano na kwotę 5044,49 zł netto.

(dowód: KOSZTORYS (...)nr (...) z dnia 24.02.2015 r. – k. 17, akta szkody CD – k. 53)

Pismem z dnia 26.02.2015 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 5044,49 zł, z tytułu ubezpieczenia autocasco za naprawę przedmiotowego pojazdu.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 26.02.2015 r. – k. 16)

W dniu 27.02.2015 r. pozwana wypłaciła powodowi kwotę 5044,49 zł, tytułem „ (...)”.

(dowód: polecenie przelewu – k. 15)

W piśmie z dnia 19.02.2015 r. pozwany wskazał powodowi, iż nie może udzielić mu informacji i wyjaśnień w przedmiotowej sprawie, gdyż ubezpieczyciel nie otrzymał od P. C. stosownego pełnomocnictwa, udzielonego przez (...) Sp. z o.o. w W..

(dowód: pismo pozwanego z dnia 19.02.2015 r. – k. 20)

Pismem z dnia 12.03.2015 r., zatytułowanym „wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”, pełnomocnik powoda, skierowanym do pozwanego, wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i wypłatę odszkodowania w wysokości wynikającej z kosztorysu – kalkulacji kosztów naprawy pojazdu z dnia 20.09.2013 r. oraz wg faktury nr (...) z dnia 25.10.2013 r., dokumentującej koszty wykonania naprawy, na kwotę z zatwierdzonego kosztorysu, tj. 15375,00 zł. W/w pismo zostało wysłane pozwanemu przesyłką poleconą w dniu 24.03.2015 r.

(dowód: pismo „wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy” z dnia 12.03.2015 r. – k. 44-44v, potwierdzenie nadania przesyłki poleconej – k. 45-45v)

Pismem z dnia 12.02.2016 r., zatytułowanym „przedsądowe wezwanie do zapłaty”, pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7455,51 zł, tytułem nieuregulowanej dotychczas części kosztów naprawy pojazdu. W/w pismo zostało wysłane pozwanemu przesyłką poleconą w dniu 29.03.2016 r.

(dowód: pismo „przedsądowe wezwanie do zapłaty” z dnia 12.02.2016 r. – k. 46, potwierdzenie nadania przesyłki poleconej – k. 47-47v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W sprawie poza sporem była odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela (...)SPÓŁKA AKCYJNA (...) w W. z tytułu pokrycia kosztów naprawienia szkody, powstałej w skutek wypadku drogowego. Natomiast sporna była wysokość odszkodowania.

Wskazać należy, że powód wykazał w przedmiotowym postępowaniu, iż nabył ostatecznie, na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 30.03.2016 r. (k. 77-79), wierzytelność z tytułu przedmiotowej szkody. Wcześniej zaś, pismem z dnia 09.09.2013 r. (...) Sp. z o.o. w W. upoważniło powoda do odbioru odszkodowania z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz podjęcia wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody, w tym składania dokumentów i zasięgania informacji. Powód w/w upoważnienie przedstawił pozwanemu (k. 29-30).

Wobec tego, że rozstrzygnięcie tej kwestii wymagało wiadomości specjalnych Sąd w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji zdarzeń, wyceny wartości i jakości napraw pojazdów na okoliczność:

- a) ustalenia rzeczywistego zakresu prac naprawczych wykonanych w pojeździe powoda;
- b) ustalenia wartości szkody;
- c) ustalenia czy pojazd został naprawiony po dacie szkody, jeżeli tak - jakie części zostały wykorzystane do naprawy pojazdu (oryginalne nowe, oryginalne używane, alternatywne nowe, alternatywne używane);
- d) czy pojazd został przywrócony do stanu sprzed wystąpienia szkody;
- e) czy w pojeździe były dokonywane wcześniejsze naprawy, jeżeli tak – w jakim zakresie zostały wykonane (charakter części, prawidłowość technologii).

Biegły po zapoznaniu się z przedłożonymi przez Sąd aktami niniejszej sprawy, aktami szkody, przy zastosowaniu komputerowego systemu kosztorysowania napraw pojazdów (...), w oparciu o wiedzę i doświadczenie własne, w oparciu o ich analizę ustalił, iż wartość szkody powstałej w wyniku zdarzenia kolizyjnego z dnia 07.08.2013 r., w którym uczestniczył pojazd (...) o nr rej. (...), ustalonej zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Pojazdów (OWU) – (...) zatwierdzonych przez Zarząd (...) S.A. (...) uchwałą nr (...) z dnia 09.01.2008 r. wynosi 12981,75 zł netto/15967,55 zł brutto. Z uwagi na zbycie pojazdu będącego przedmiotem opinii przez powoda przed terminem wydania postanowienia przeprowadzenie jego oględzin było niemożliwe. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności analizy porównawczej uszkodzeń pojazdu udokumentowanych fotograficznie w datach wykonania oględzin pojazdu przez przedstawiciela pozwanego biegły stwierdził, że pojazd został poddany naprawie po szkodzie z dnia 07.08.2013 r. Jedynym elementem, w stosunku do którego bezsprzecznie można stwierdzić, że nie został poddany naprawie zgodnie ze zweryfikowaną przez pozwanego kalkulacją, są drzwi przednie, lewe pojazdu. Koszt naprawy pojazdu bez uwzględnienia operacji naprawczych związanych z wymienionym elementem wynosi 12595,58 zł netto. Brak możliwości przeprowadzenia oględzin pojazdu uniemożliwia ustalenie użytych do naprawy pojazdu rodzaju części. Zgodnie z zawartą przez powoda polisą oraz postanowieniami OWU wysokość szkody winna zostać ustalona przy zastosowaniu w realizowanej naprawie wyłącznie części oryginalnych. Wykonana w trakcie opinii analiza porównawcza materiału fotograficznego z poszczególnych oględzin pojazdu wskazuje, że pojazd będący przedmiotem opinii był naprawiany w okresie pomiędzy wykonanymi oględzinami: 19.08.2013 r. – 28.11.2013 r. W okresie tym naprawie mógł podlegać zderzak przedni/poszycie zderzaka przedniego. Naprawa wykonana przy użyciu szpachli wyrównawczej z lakierowaniem elementu.

Sąd podzielił w tym zakresie w całości wnioski wynikające z opinii biegłego. Opinia podlega ocenie, jak każdy inny dowód, według art. 233 § 1 k.p.c. W wypadku opinii biegłego, gdy w grę wchodzi wiedza specjalistyczna, kontrola wiarygodności opinii i wypowiedzi biegłego jest utrudniona. Dokonując oceny Sąd kontroluje wnioski i wywody opinii biegłego pod kątem widzenia ich zgodności z zasadami logiki, poziomu wiedzy biegłego, sposobu motywowania stanowiska, podstaw opinii (powoływania się na piśmiennictwo i inne źródła, stosowania konkretnych metod badawczych).

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia biegłego M. M. w całości zasługiwała na uwzględnienie. Opinia została wykonana szczegółowo, a przedstawione ustalenia poparte zostały wszechstronną analizą, co pozwala uznać tę opinię za pełną i kompletną. Wywody biegłego są logiczne i trafne, a także zgodne z zasadami poprawnego wnioskowania.

W myśl art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Następnie w myśl § 2 pkt 1 tegoż art. świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zaplacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 – 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracji ubezpieczenie casco, o którym mowa w dziale II ust. 3 pkt 1 załącznika do tejże ustawy, ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym

Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W ramach zawartej z ubezpieczającym umowy zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej. Umowa ubezpieczenia, ogólne warunki ubezpieczenia oraz inne wzorce umowy są formułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Ogólne warunki ubezpieczenia oraz inne wzorce umowy zakład ubezpieczeń zamieszcza na swojej stronie internetowej. Postanowienia umowy ubezpieczenia, ogólnych warunków ubezpieczenia oraz innych wzorców umowy sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Jak sygnalizowano, poza sporem jest fakt, że pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę, z tytułu ubezpieczenia autocasco. Natomiast powód zakwestionował wysokość odszkodowania, którą pozwany ustalił na kwotę 5044,49 zł netto. Tak określona kwota została powodowi wypłacona. Należy zaznaczyć, że wysokość odszkodowania należy ustalać według zasad określonych w § 14 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów – (...) komunikacja. Naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, nie dopuszczając jednak do nieuzasadnionego wzbogacenia się poszkodowanego. Odszkodowanie należy się bowiem tylko w granicach normalnego związku przyczynowego. Odszkodowanie nie może być wyższe niż suma ubezpieczenia.

W ramach przeprowadzonych szczegółowych wyliczeń, biegły ustalił, iż koszt naprawy pojazdu, po szkodzie z dnia 07.08.2013 r. bez uwzględnienia operacji naprawczych związanych z drzwiami przednimi lewymi pojazdu wynosi 12595,58 zł netto. Dlatego też wyliczenie odszkodowania przez pozwaną nie było prawidłowe z uwagi na zaniżenie kosztów naprawy pojazdu. Podnieść ponadto należy, że w sporządzonej w dniu 20.09.2013 r., w systemie (...) kalkulacji kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu po szkodzie z dnia 07.08.2013 r., określono wartość naprawy na kwotę 16986,74 zł brutto (13810,36 zł netto). Powyższa kalkulacja została następnie w dniu 23.09.2013 r. zweryfikowana przez pozwanego, w wyniku czego łączny koszt naprawy został określony na kwotę 16469,44 zł brutto (13389,79 zł netto). Pojazd marki (...) o nr rej. (...) został naprawiony w warsztacie D. M., zgodnie z dokonaną wcześniej ekspertyzą. Po naprawie pojazd zgłoszono pozwanemu do oględzin. Jednakże przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu dopiero w dniu 28.11.2013 r. W tym dniu stan licznika przebiegu pojazdu wynosił 115609 km. Jak wskazał biegły w opinii pomiędzy pierwszymi oględzinami a ostatnimi upłynęło ponad 3 miesiące, a pojazdem w tym czasie przejechano 15472 km. Zgodnie z treścią pozwu przedmiotowy pojazd, w okresie pomiędzy oględzinami wykonanymi przez przedstawiciela pozwanego, uczestniczył w kolejnym zdarzeniu drogowym. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez zeznania D. M., którym Sąd dał wiarę w całości. Były one bowiem rzeczowe, spójne, logiczne i koherentne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Przede wszystkim wskazać należy, że za wykonaną usługę D. M. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 25.10.2013 r., na kwotę 15375,00 zł brutto (12500,00 zł netto). Zatem kwota ta odpowiadała sporządzonej w dniu 23.09.2013 r. i zweryfikowanej przez pozwanego kalkulacji. Poza tym powyższa kwota jest jednocześnie o 95,58 zł netto niższa niż koszt naprawy pojazdu wyliczony przez biegłego. W/w faktura została zapłacona przez powoda. Ponadto biegły potwierdził, iż przedmiotowy pojazd został poddany naprawie po szkodzie z dnia 07.08.2013 r. Dlatego też w ocenie Sądu powodowi przysługuje odszkodowanie w pełnej wysokości, tj. 12500,00 zł. W dniu 27.02.2015 r. pozwana wypłaciła powodowi, z tytułu odszkodowania kwotę 5044,49 zł netto.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7455,51 zł, czyli kwotę netto wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 25.10.2013 r., wystawionej za wykonaną usługę przez D. M., pomniejszoną o kwotę już wypłaconą powodowi przez pozwanego, tj. 5044,49 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i art. 363 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7455,51 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 817 k.c. i art. 481 k.c., przy czym określając termin odsetek od kwoty 7455,51 zł, Sąd miał na uwadze termin wskazany przez powoda, tj. od dnia 01.12.2013 r.

Koszty postępowania powinien ponieść w całości na podstawie art. 98 k.p.c. przegrywający proces pozwany (...) SPÓŁKA AKCYJNA (...) w W..

Zgodnie z powołanym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Przepis ten wyraża jedną z dwóch podstawowych zasad dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę w prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23.06.1951 r. – C 67/51, OSN(C) 1951, nr 3, poz. 63; orzeczenie SN z dnia 27.08.1962 r. – II CZ 103/62, OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171; postanowienie SN z dnia 10.09.1963 r. I CZ97/63, OSNC 1964, nr 4, poz. 85).

Jednocześnie na podstawie art. 108 § 1 zd. 2 Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb